

kan undvære", (Tscherning: Ikke Saa meget han kan yde, men Saa meget han kan undvære) — jeg sagde ogsaa: „hvad han kan undvære“, det var den ærede Rigsdagsmands Ord. Det er denne den meest tillesløse Vilkaarlighed i sig indesluttende Paastand, som han udgiver for et Princip. Altsaa hvad Enhver kan undvære af sin Plids Frugter, af sin Virksomheds og sine Capitalers Udbytte er Staten berettiget til at tage af ham i Skat. Og hvo skal domme om hvad han kan undvære? Lovgiveren, som idag mener, at den, som har 2000 Rbd. i Indtægt, kan undvære $\frac{1}{8}$ af disse, og at den, som har 3000 Rbd. i Indtægt, kan undvære $\frac{1}{6}$ af disse, kan jo imorgen mene, at den første kunde undvære $\frac{1}{6}$ og den anden $\frac{1}{4}$, (Tscherning: Det er muligt), og hvorfor ikke det ene ligesaa godt som det andet? Hvo kan sige, at den, som har 3000 Rbd. i Indtægt ikke kan „undvære“ 750 Rbd., men nok kan undvære 500 Rbd. Seer man da ikke, at naar man forlader den ene rette Bæsis for en retfærdig Beskatning, at ramme al Virksomhed i Staten paa lige Maade, fordi Staten skal skjænke al Virksomhed lige Beskyttelse, og fordi al Virksomhed er lige interesseret i Statens Opretholdelse og Udvikling, saa kaster man sig den meest ubegrændsede Vilkaarlighed i Armene, og saa bliver Beskatning og Spoliation eensbetydende Ord; thi ogsaa under Lovens Dække kan Spoliation finde Sted. Det ærede Medlem for Holbeks Amts 2det District har sagt, „at den Rige høster mere Gavn af Statens Beskyttelse end den Fattige“, ja, i forskjelligt Omfang, men ikke i forskjellig indre Betydning, og derfor skal enhver af dem betale efter Omfanget af den Beskyttelse han nyder, men ikke efter en vilkaarlig antagen Scala for Beskyttelsens Betydning. Hvad vilde man sige, naar man kaldt paa at bestemme, at den som eier 4 Tdr. Hartkorn, af disse skal svare i Landsskat 5 Rbd. pr. Td. Hartkorn, at den, der eier 6 Tdr. Hartkorn, af disse skal svare 6 Rbd. pr. Td. Hartkorn, og at den, der eier 8 Tdr. Hartkorn, af disse skal svare 7 Rbd. pr. Td. Hartkorn og saa fremdeles; eller hvad vilde man sige, naar man fandt paa at forlange, at den, som har 1000 Rbd. i Indtægt,

skal af hver Klasse Wiin han drikker betale 12 Sk. i Told, at den, som har 2000 Rbd. i Indtægt, derimod skal betale 16 Sk. i Told af Glasfen, den, der har 3000 Rbd. i Indtægt 20 eller 24 Sk. Vilde man kalde det „en retfærdig og billig Beskatningsmaade“. Det er imidlertid det ærede Medlems Beskatningsprincip i sin Anvendelse (Tscherning: Nei, thi det lader sig ei bringe i Anvendelse); ja, det vilde være vanskeligere at bringe til Udøvelse i det ene end i det andet Tilfælde, men det gjør dog vel ikke noget til Sagen, Principet er og bliver det samme. Det ærede Medlem har talt endeel om dette Beskatningsprincips rimelige Følge. Saavidt jeg har kunnet forstaae ham, var hans Mening den, at saalange den progressive Beskatning holdtes indenfor hvad han kaldte passende Grændser, vilde det ikke gjøre Capitalforøgelsen umulig, eller forjage Capitalisterne, fordi Anstrængelsen og Speculationen, som udspringer af Higen efter at forbedre sin Stilling og forøge sin Formue, ikke vil ophøre, omendstjondt Staten vilkaarligen tager en stor Deel af Udbyttet, og fordi Capitalisten er bunden med saa faste Baand til Staten, at han ikke føre vil sin Capital bort med sig, omendstjondt Staten hænger Vilkaarlighedens Damocles-Sværd over dens Anvendelse. Men hvor ere de passende Grændser for Anvendelsen af et efter sin Natur ubegrændset Princip, hvor er Garantien for at disse passende Grændser ei vilde blive overskredne, naar Retfærdighedens Dige først er nedbrudt; og hvor bliver ialtsald Retfærdigheden og Billigheden af, som det ærede Medlem paakaldte som sit saakaldte Princip's Fundament? Altsaa vi skulle tage, hvad vi troe Enhver kan undvære, fordi det dog ikke vil have saa ubelæggende Følger for Bestanden og Udviklingen, som den, der føler sig overbevist om, at Eiendom er Statens faste Fundament, og at Retfærdighed er dens trygge Uegide, og at begge bør holdes lige hellige, kunde være tilbøielig til at befrygte af denne Eiendommens vilkaarlige Medfart og Retfærdighedens Fornegtelse. Det ærede Medlem har meent, at Faren dog ikke er saa stor, fordi det ikke er Capitalisterne, som udvandre til den nye Verden; men hans progressive Beskatning har heller ikke endnu faaet Indgang